

egne Vegne udtale en Paaskønnelse deraf —, men Takken skal ikke gaa videre end til disse enkelte Gaardmænd, ikke til Gaardmændene som Klasse, for det fortjener de ikke. Der er i indeværende Aar fra hele Landet indkommet, siger og skriver, 420 nye Tilbud om Pladser til københavnske Feriebørn — læg Mærke til, det er fra hele Landet —, og disse Tilbud var ingenlunde alene fra Gaardmænd, de var baade fra Haandværkere og Husmænd. Men selv om vi lader alle disse 420 Tilbud være fra Gaardmænd, og jeg vil gerne være saa flot at føje 420 Tilbud til, som maaske har været indsendte til Frederiksberg Kommune, hvad der dog ikke er megen Sandsynlighed for, saa har vi altsaa 840 Tilbud, og selv om vi saa antager, at der til dem af Landets større Provinsbyer med over 10,000 Indbyggere, som kan faa Frirejse paa Statsbanerne til Skolebørn, er indgaaet omtrent halvtredie Hundrede Tilbud om at modtage Feriebørn, saaledes at vi i alt er naaet op til 1,100 Tilbud, saa er vi dog ikke naaet længere, end at gennemsnitlig en Familie i hver Kommune i Landet har tilbudt at modtage et Feriebarn. Og saa, siger jeg endda, er disse Tilbud ikke alene fra Gaardmænd, de er lige saa vel fra Husmænd, Haandværkere o. s. v. Naar derfor gentagne Gange ærede Medlemmer, der tænker ligesom det ærede Medlem fra Sæby og andre, vendt imod Socialdemokratiet har sagt, at det dog skulde vogte sig for at kritisere Gaardmændene, irritere dem og tale haansk om den danske Landbo-stand, for saa kunde man risikere, at alle disse mange gode Tilbud om Feriepladser ikke mere kom, vil jeg sige, at nu maa det være forbi med denne Trusel. I alt Fald lader Socialdemokratiet sig ingenlunde afskrække deraf, for det har, som sagt, vist sig, at de Velgerninger, der fra Gaardmandsstanden som Klasse betragtet er blevet viste mod de københavnske Feriebørn, har været ganske urimelig smaa. Vi er taknemmelige overfor de enkelte Gaardmænd, som modtager Feriebørn, men overfor Gaardmandsstanden som Klasse er der ingen Grund til at være taknemmelig.

Hvis man saa spørger: Men naar der i Aar kun er kommet et saa ringe Antal nye Tilbud om at modtage Feriebørn, og der dog udsendes adskillige Tusinde Feriebørn i Sommer, hvem modtog dem da?, vil jeg svare: Det gjorde simpelt hen de ude paa Landet, som er i Familie med vedkommende Børn her inde fra København eller fra de større Købstæder, det

gjorde Bedsteforældrene eller Onkler og Tanter. Det gør de Folk, som har en Søn eller Datter, Broder eller Søster, Fætter eller Kusine bosiddende her inde i København, eller Folk, som de staar i den nærmeste Slægtskabsforbindelse med, og som de privat viser den Villighed at lade deres Børn komme til sig i Ferien, men det vil de virkelig altid gøre, uden at der derfor bliver nogen Anledning til at takke den danske Gaardmandsstand. Altsaa den Opfattelse, at den danske Gaardmands-klasse er saa overordentlig velvillig og elskværdig overfor københavnske Feriebørn, maa vi se at faa revideret, for den holder ikke Stik. Der er, som sagt, gennemsnitlig kun een Familie i hver Kommune, der i Aar af ren Samfundsinteresse, af Godhedshensyn, har modtaget københavnske Feriebørn, alle de andre Feriebørn, der er kommet paa Landet, kom til deres egen Familie og til Folk, de før har været hos. De Oplysninger, jeg her er fremkommet med, og som hverken det ærede Medlem fra Sæby eller noget andet æret Medlem kan afkræfte, tror jeg nok har rammet en ganske forsvarlig Pæl igennem den Opfattelse, at Socialdemokratiet i København og efter det Børnene i København har ret meget at være den danske Gaardmands-klasse som Klasse taknemmelige for.

Den højtærede Justitsminister svarede paa min Henstilling til ham om at have Politimestrene i velvillig Erindring, fordi de var meget vrangvillige til at tage Hensyn til § 16 i Loven af 27. Maj 1908, at han nu havde under Overvejelse og Ud-arbejdelse en Kodifikation af samtlige Bestemmelser om uægte Børns Retstilling, og at han vilde samle alt dette til et Lovforslag. Den højtærede Minister sagde tillige, at det, han særlig tog Sigte paa i dette Forhold, var, at de ulykkelige Børn, som nu paa Papiret er kommet til at løbe omkring med mere end een Fader, skulde fritages for dette uheldige Forhold. Hvis den højtærede Minister er i Stand til at løse dette Problem, er han en hel Salomon, thi hvad skal en Dommer gøre, naar der indkaldes i Paternitetssager, og baade Moderen og den som Fader indstævnte paastaar, at der er mere end een Fader, og fastholder dette paa Trods af Dommerens maaske elskværdige Forsøg paa at faa dem til at forstaa, at der kun kan være een Fader. Det er en meget vanskelig Opgave, Ministeren her har paataget sig, og det vil som sagt virke helt salomonisk, om han er i Stand til at løse den, men saa meget mere er jeg den højtærede